

بررسی تأثیر روابط اجتماعی و اعتماد بنفس در سلامت روان سالمندان

نویسنده: دکتر نبی بنازاده^۱

خلاصه:

افزایش جمعیت سالمندان، توجه به بهداشت روان آنها را در اولویت قرار داده است. هدف از پژوهش کنونی بررسی تأثیر روابط اجتماعی و افزایش اعتماد بنفس در سلامت روان سالمندان بود. به همین منظور ۱۰۰ نفر مدد در سنین بالاتر از ۶۵ سال با روشن نمودن برداری خوش‌های از بخش مرکزی شهرستان کرمان انتخاب گردیدند. گروه مورد مطالعه توسط مقیاس روابط اجتماعی که سوالات آن براساس مقیاس لیکرت تنظیم گردیده بود و با مقیاس اعتماد بنفس پرسشنامه برن رویتر ارزیابی گردیدند. ۵ نفر از افراد مورد بررسی بدلیل عدم همکاری و ۷ نفر بدلیل بیسوادی از مطالعه جذب شدند و در میان بقیه موارد، (n=۸۸)، پرسشنامه GHQ۱۲ اجرا گردید. تحلیل داده‌های حاصل با استفاده از روش آماری تحلیل واریانس دو طرفه، نشان داد که نسبت F بست آمده در هیچیک از عوامل اصلی (روابط اجتماعی و اعتماد بنفس) معنادار نیست و تنهای نسبت F معنادار مربوط به تعامل دو متغیر مستقل موردمطالعه است ($F_{(1,87)} = 0.01$, P). بنابراین تأثیر همزمان روابط اجتماعی و اعتماد بنفس در ارتقاء سلامت روان سالمندان مورد تأیید قرار می‌گیرد.

کلیدواژه: روابط اجتماعی، اعتماد بنفس، سلامت روان، سالمندان

مقدمه:

رو به رشد بطور متوسط ۳/۵ درصد است که تا سال ۲۰۰۳ به ۵ درصد افزایش می‌یابد^(۱).

فشار روانی در سالمندان، باعث افزایش هزینه‌های کشور از جمله دارودمانی می‌شود^(۲). همچنین تعدادی از پژوهش‌ها نشان می‌دهند که وجود حمایت اجتماعی اثر سودمندی بر سلامت جسمانی و روانی انسان دارد^(۳،۴،۵). کسانی‌که از حمایت اجتماعی برخوردارند، فشار روانی کمتری احساس می‌کنند^(۶،۷،۸).

جمعیت جهان به سوی سالمندی پیش می‌رود و به همراه خود مسائل جدیدی را بوجود می‌آورد، از جنروبررسی مسائل سالمندان، از نظر بهداشت روان می‌تواند حائز اهمیت باشد. بر پایه آخرین پژوهش‌های سازمان ملل، میزان مرگ و میر در کشورهای روبه رشد کاهش چشمگیری یافته و همراه با آن تعداد افراد سالخورده و میزان متوسط عمر فزونی گرفته است. در کشورهای پیشرفته صنعتی، نسبت افراد بالای ۶۵ سال به کل جمعیت به ۱۶ درصد رسیده است. این نسبت برای کشورهای

گردیدند، به این منظور از ۴ جهت جغرافیایی شهر (از مرکز به محیط) ۲۰۰ خوش (در هر جهت ۵۰ خوش) و سپس از هر خوش ۱۵۰ اخانه بطور تصادفی انتخاب و از سالمندان ۶۰۰ خانوار مذکور نمونه بررسی، برگزیده شد. پراکندگی نمونه براساس مشخصات جمعیت شناختی در جلوی مشاهده می‌شود.

در این پژوهش از سه پرسشنامه به شرح زیر به عنوان ابزار پژوهش استفاده شد.

الف) پرسشنامه: GHQ-12 برای اولین بار توسط گلدبرگ در سال ۱۹۷۲ تنظیم و بطور وسیعی به منظور تشخیص اختلالات خفیف روانی در موقعیت‌های مختلف بکار برده شده است. این پرسشنامه بطور مکرر مورد تجدیدنظر قرار گرفته و به صورت فرم‌های کوتاه ۳۰ سؤالی، ۲۸ سؤالی و ۱۲ سؤالی در مطالعات مختلف استفاده شده است. از جمله موارد عمده استفاده آزمون، کاربرد آن به عنوان ابزار غربالگری اختلالات روانی و ارزیابی وضعیت سلامت روانی افراد جامعه می‌باشد. به نظر گلدبرگ فرم‌های مختلف آزمون GHQ دارای روانی و کارایی بالا بوده و کارایی ۱۲- GHQ به خوبی سایر فرم‌های (۲) در این مطالعه از شیوه نمره گذاری لیکرت در یک مقیاس ۴ درجه‌ای (۰-۱-۲-۳) استفاده گردید، درنتیجه دامنه نمرات از صفر تا ۳۶ می‌باشد. به منظور تعیین ضریب پایایی پرسشنامه از روش دونیمه کردن استفاده شد، ضریب محاسبه شده از این طریق برابر ۰/۸۹ محسوبه گردید که نشان دهنده همسانی درونی سوالات می‌باشد.

ب: پرسشنامه شخصیتی برن رویتر: این پرسشنامه در سال ۱۹۶۱ توسط رویرت برن رویتر ساخته شد. پرسشنامه مزبور شامل ۱۲۵ سؤال است که به صورت بلی خیر پاسخ داده می‌شود. این پرسشنامه شامل ۶ مقیاس است که مقیاس مربوط به اعتماد بنفس آن استفاده شد. اشخاصی که در این مقیاس نمره بالایی اخذ می‌کنند، به داشتن تصور ناخوشاپنداز خود و رنج

جدول شماره ۲- افزار متقطع گروه فرعی (۱_۱=۱_۲=۱_۳)

اعتماد بنفس روابط اجتماعی	۱۱۱ A _۱	۱۱۱ A _۲
حیف _۱	A _۱ , B _۱	A _۲ , B _۱
قوی _۱	A _۱ , B _۲	A _۲ , B _۲

در هنگام افزایش فشار روانی، اشخاصی که از حمایت اجتماعی زیادی برخوردار هستند، کمتر افسرده می‌شوند. بنابراین، حمایت اجتماعی با افزایش در کمربیج رویدادهای فشارزای روانی و باعث کاهش تأثیر فشار روانی می‌شود (۹). تأثیر افزایش ارتباط اجتماعی در ارتقاء بهداشت روان سالماندان در پژوهش‌های گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته است (۱۰، ۱۱، ۱۲). مطالعات جدید نشان داده که حمایت‌های خانوادگی در کاهش افسرده و احتمال خودکشی سالماندان (۱۳) و آموزش خانواده و افزایش ارتباط اجتماعی در درمان افسرده (۷) مؤثر بوده است. از سوی دیگر یافته‌های گوناگونی در مورد ارتباط بین اعتماد بنفس و سلامت روان افراد مسن، گزارش شده است. سالماندانی که حمایت‌های اجتماعی بیشتر و اعتماد بنفس

جدول ۱- پراکندگی نمونه براساس ویژگیهای جمعیت

درصد	تعداد	عامل دموگرافیک	وضعیت تأهل
۵۱	۵۲	متاهل	
۴۱	۲۶	مجرد - بیو - مطلق	درآمد ماهیانه
۷۲	۶۴	کمتر از ۵۰۰ ریال	(به ریال)
۲۲	۲۴	بیشتر از ۵۰۰ ریال	
۸	۷	بالاتر از دبیل	ساد
۲۲	۲۴	سبک نا دبیل	
۳۴	۳۰	پنجم ایندیکی تا سبک	
۳۱	۲۷	خوباند و نوشن	

بالاتری دارند از سلامت روان بالاتری برخوردارند و طول عمر بیشتری دارند (۱۴، ۱۵). با توجه به یافته‌های پژوهش فوق، پژوهش حاضر سعی در پاسخگویی به پرسش‌های ذیل و بررسی آنها را دارد.

- آیا ارتباط اجتماعی در سلامت روان سالماندان تأثیر دارد؟
- آیا اعتماد بنفس در سلامت روان سالماندان تأثیر دارد؟
- آیا ارتباط اجتماعی و اعتماد بنفس بطور مشترک در سلامت روان سالماندان تأثیر دارد؟

روش کار:

در این پژوهش ۱۰۰ مرد در گروه سنی بالاتر از ۶۵ سال با روش نمونه برداری خوش‌ای از بخش مرکزی کرمان انتخاب

نتایج:

ابتدا نمرات خام مقیاس اعتمادبنفس محاسبه و توزیع ترتیبی آن تعیین و بر حسب $\frac{n}{2}$ دو گروه با اعتمادبنفس بالا (A) و پایین (B) تقسیم گردیدند، سپس براساس دو گروه A و B نمرات مقیاس روابط اجتماعی ضعیف، B و بعنوان روابط اجتماعی قوی، ۴، ۲ به عنوان ۴، ۲ نشان داده است. گروه فرعی تشکیل گردید که در جدول ۲ نشان داده است.

داده های حاصل از اجرای پرسشنامه GHQ-12 برای هریک از خانه های جدول ۲ و محاسبات تحلیل واریانس عاملی و خلاصه نتایج آن در جدول ۳ مشاهده می شود.

مقدار F بحرانی در درجه آزادی ۱ و ۸۴ در جدول و مقایسه آن با مقادیر F جدول نشان می دهد که هیچیک از عوامل اصلی (روابط اجتماعی و اعتمادبنفس) در متغیر وابسته یعنی سلامت روانی تأثیر ندارد و تنها نسبت F معنادار، مربوط به تعامل دو متغیر مستقل موردمطالعه است (P < 0.01).

بحث:

با توجه به نتایج بدست آمده از فرضیه های پژوهش کنونی، فقط فرضیه سوم مورد تایید قرار گرفت. یافته ها، تفاوت معناداری بین سلامت روان سالمدان با اعتمادبنفس بالا و پایین را نشان نداد. همچنین تفاوت معناداری بین سلامت روان در میان سالمدان با روابط اجتماعی قوی و ضعیف مشاهده نگردید. به عبارت دیگر، متغیرهای اعتمادبنفس و روابط اجتماعی به طور مستقل عمل نمی کنند، بلکه با یکدیگر و بطور مشترک بر سلامت روان سالمدان تأثیر دارند. اثر اعتمادبنفس بستگی به نوع روابط اجتماعی و میزان رضایت حاصل از آن دارد. بنابراین تأثیر همزمان AB یعنی دو متغیر مستقل بر متغیر وابسته یا سلامت روان، آخرین فرضیه پژوهش را تأیید می کند. نتایج فوق همسو با نتایج بدست آمده در برخی پژوهش های انجام شده است (۱۳۶) و به وضوح نشان می دهد که میزان ارتباط اجتماعی در شرایطی که سالمند، اعتمادبنفس بالا یعنی تصور خوشایند از خود و سازگاری با محیط راهنمای و توانمندتر جهیه می کند، می تواند نقش مؤثری در سلامت روان او داشته باشد (۹، ۱۱، ۱۲).

از آنجائیکه جمعیت سالمدان در حال افزایش است،

بردن از احساس کم بینی، گرایش دارند و افرادی که نمره پایینی کسب می کنند، اعتمادبنفس خوبی دارند و با محیط اطراف بخوبی سازگار می شوند. همچنین ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش دونیمه کردن و با استفاده از فرمول اسپیر من، برآون ۰/۸۶ بدست آمده است.

ج: مقیاس روابط اجتماعی: مقیاس روابط اجتماعی توسط پژوهشگران ساخته و شامل ۳۰ سؤال است و در یک مقیاس ۵ درجه ای به صورت کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالف و کاملاً مخالف، براساس مقیاس لیکرت تنظیم گردید. به هریک از پاسخ ها به ترتیب نمره های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ داده می شود و نمره گذاری اظهارنظرهای نامساعد که بیانگر نگرش منفی هستند، بطور معکوس انجام می گیرد. مقیاس نگرش انواع ارتباط

جدول ۳- خلاصه نتایج تحلیل واریانس

متابع تغییرات	SS	D.F.	MS	F
Aثر عامل A	۲,۱۶	۱	۲,۱۶	۲,۴۰
B اثر عامل B	۲,۲۳	۱	۲,۲۳	۲,۶۷
AB اثر عامل AB	۲۸,۰۲	۱	۲۸,۰۲	۳۱,۸۴
درون گروهها	۷۴,۴۹	۸۴	۰,۸۸	
جمع	۱۱۱,۹	۸۷		

اجتماعی نظری خانواده، همسالان و مسئولان و همچنین میزان رضامندی سالمدان را در برابر می گیرد. دامنه نمرات مقیاس بین ۰ و ۱۵۰، میانگین آن برابر ۹۰ است. ضریب پایایی مقیاس باروش بازآزمایی در نیمی از مشارکت کنندگان (n=۵۰) با فاصله زمانی یک هفته بعد از اجرای اول ۰/۸۷ بدست آمد.

جهت اجرای این پژوهش ابتدا اهداف پژوهش حاضر برای گروه نمونه تشریح گردید و قبل از اجرای پرسشنامه های آنان گفته شد که کلیه اطلاعاتی که در اختیار آزمونگر قرار می دهند، جنبه محرومانه داشته و در اختیار دیگران قرار داده نمی شود. ۵ نفر از افراد موردنرسی بدليل عدم همکاری و ۷ نفر بدليل بیسوادی از مطالعه حذف شدند، سپس سالمدان موردنرسی توسط مقیاس روابط اجتماعی و مقیاس اعتمادبنفس پرسشنامه برن رویتر و پرسشنامه GHQ-12 مورد ارزیابی قرار گرفتند.

تقدیر و تشکر

پژوهشگر برخود لازم می داند از خدمات همکاران محترم روانشناس آقایان فرشید خسروپور، غلام رضا ساردوئی و حسن بنی اسدی که در اینجا این پژوهش باری نمودند تشکر و قدردانی نمایند.

مشاوران اختصاصی برای افراد مسن مورد نیاز است تا با افزایش اعتماد ببنفس و ارتباطات اجتماعی، سلامت روان آنها رارتقاء دهند. با توجه به اینکه این مطالعه بر روی سالمندان مرد شهرستان کرمان صورت گرفته است از نظر تعمیم پذیری در مورد زنان و سالمندان سایر جوامع دارای محلودیت است و مطالعات تكمیلی دیگری پیشنهاد می شود.

References:

- 1- Modden G. Behavior and adaptation in later life. *Journal of Chronic Disease*. 2001; 36(3): 270-5.
- 2- Gottlieb GL. Cast implications of depression in older adults. *International Journal of Geriatric Psychiatry*, 1988; 3(4): 191-231.
- 3- Theorell T. Selected illnesses and somatic factors in relation to two psychosocial stress indices. *Journal of Psychosomatic Research* 1976; 21(2): 499-509.
- 4- Fondacaro MR, Moos RH. Social support and coping. *American Journal of Community Psychology* 1987; 15(5): 653-73.
- 5- Walts M, Bandura B, Pfaff H, et al. Marriage and the psychological consequences of heart attack. *Social Science of Medicine*, 1988; 27(2): 149-158.
- 6- Socco P, Meneghal G, Caon F, et al. Death ideation and its correlates: Survey of an over 65 year-old population. *J Nerv Ment Dis* 2001; 189(2): 208-10.
- 7- Giordano JA. Effective communication and counseling with older adults. *Int J Aging Hum Dev* 2000; 51(2): 315-24.
- 8- Taylor SE. *Health Psychology*. New York: Mc Graw-Hill, Inc. 1995.
- 9- Kaplan HL, Sadock BJ. *Synopsis of psychiatry*. 8th ed. Baltimore: Williams and Wilkins, 1998.
- 10- Levy Mt. Psychiatric assessment of elderly patients in the home. *J Am Geriatr Soc*. 1985; 33(3): 9-12.
- 11- Dhar HL. Primitive society, health and elderly. *Indian J Med Sci* 2000; 54(2): 98-101.
- 12- Tullmann DF, Dreacup K. Creating a healing environment for elders. *AACN Clin Issues* 2000; 11(3): 34-50.
- 13- Seko H. Life stress in various domains and perceived effectiveness of social support. *Polish Psychological Bulletin* 1991; 22(3): 151-161.
- 14- Pulskamp T, Pahkala K, Laippala P, et al. Depressive symptoms predicting in depressed elderly Finns. *Int J Geriatr Psychiatry* 2000; 15(4): 940-6.
- 15- Greenwood DC, Muir KR, Packham CJ, et al. Coronary heart disease. *Journal of Public Health Medicine*, 1996; 18(2): 221-231.

Abstract

The Effects of Social Relationships and self-Confidence of on the mental Health of the Elderly

Authors: N.Banazadeh M.D¹

Because of an increase in the elderly population, attention towards the elderly has become a priority. To investigate the effects of social relationships and self-confidence on the mental health of the elderly, 100 males aged 65 or over were randomly selected cluster sampling. All of the males were from the central area of the city of Kerman. The group was evaluated on the measure of their social relationships and self-confidence. Five men were excluded from the study because of non-cooperation, and 7 were excluded for illiteracy. The GHQ12 questionnaire was administered to the remaining participants. An analysis of the data using two-way ANOVA indicated that the obtained F value is not significant for any of the main factors of social relationships, but the F value for the interaction of the two variables of the study was significant ($P<0.01$). Thus, the simultaneous effect of social relationships and self-confidence on the improvement of mental health in the elderly is confirmed.

Key words: Social relationship - Self -confidence - mental health - The elderly